

NALOGA 2: Kako izboljšam počutje učencev v šoli

#empatija #raziskovanje #prototipiranje #odkrivanje idej #rekombinacija #predstavitve

Namen naloge:

Ker rešitev ne delamo zase, temveč za druge uporabnike, je za razvoj uporabnih rešitev ključno, da so prilagojene željam uporabnikov. Sposobnost empatije oziroma vživljanja v uporabnike je zato ena temeljnih veščin, potrebnih za razvoj inovativnih rešitev. Empatija je veščina, ki jo je potrebno razviti in vaditi. Empatijo v prvi fazi najlažje treniramo v domačem okolju, vendar je pri tem potrebno pozabiti na lastna prepričanja in želje in se "postaviti v kožo nekoga drugega".

Namen naloge je, da udeleženci spoznajo počutje in doživljanje šolskih prostorov s strani ostalih učencev na šoli ter na podlagi vživljanja v njihove potrebe poiščejo, testirajo in izvedejo nekaj izboljšav dejanskega šolskega okolja.

Cilji

- Udeleženci se naučijo odkrivati izražene in neizražene potrebe.
- Udeleženci se naučijo iskati kreativne ideje za rešitev identificiranih problemov.
- Udeleženci se naučijo tehnike usmerjenega in skupinskega brainstorminga.
- Udeleženci se naučijo izdelovati prototipe in jih testirati.

Potreben material za izvedbo vaje (za 20 udeležencev):

- 10 x veliki (A1) beli listi,
- 40 x raznobarvni flomastri, barvice,
- karton, po možnosti raznobarven,
- škarje, lepilo.

Opomba

Pozor: vajo se izvaja za okolje, v katerem so trenutno udeleženci (npr. CIP), ali pa za okolje, ki ga zelo dobro poznajo (npr. njihova šola). Z udeleženci, v primeru, da se izvaja na lokacija CIP-a, jo lahko izvajamo kot vajo za izboljšanje CIP-a kot prostora, lahko pa kot vajo za izboljšanje šole, iz katere prihajajo (če vsi prihajajo iz iste šole).

Potek vaje:

Trajanje	Diapozitiv	Opis
5 min	1	<p>Uvod</p> <p>Predstavitev ciljev naloge: Odkriti izražene in neizražene želje učencev/dijakov glede izboljšanja notranjosti ter zunanosti šole. Na podlagi ugotovitev naj razvijejo ideje glede spremembe prostorov in okolice ter čim bolj plastično oziroma nazorno prikažejo eno ključno spremembo.</p>
10 min	2	<p>Delo v paru</p> <p>Izvajalec udeležence razporedi v pare, po možnosti take, ki se med seboj ne poznajo. Možen način je naslednji: izvajalec izbere enega udeleženca in ta udeleženec izbere drugega udeleženca, ki ga najmanj pozna. Formiran je en par in izvajalec ju posede skupaj. Izvajalec izbere drugega udeleženca, ki naredi enako. Vaja se ponavlja, dokler ne ostaneta le še 2 udeleženca oziroma trije, ki so na koncu skupaj in se intervjuvajo med seboj.</p> <p>Udeleženci v paru intervjuvajo drug drugega glede njihovega zadovoljstva s šolsko infrastrukturo (prostori, oprema, okolica, ipd.). Predvsem iščejo konkretne zgodbe, kako so uporabljali šolsko opremo, kakšne težave so imeli z njo, kaj jim je posebej všeč in kaj jim posebej ni všeč.</p>
30 min	3	<p>Delo v paru</p> <p>Udeleženci v parih dobijo nalogo, da gredo na hodnik oziroma v drug razred in se s svojimi vrstniki (po možnostmi takimi, ki jih ne poznajo) pogovorijo o njihovih izkušnjah s šolsko opremo, prostori, okolico. Iščejo izražene (kar direktno povedo, da jim je všeč ali da jih moti) in neizražene (kar sklepamo na podlagi posrednih informacij) želje, potrebe. Iščejo čim bolj konkretne zgodbe, na primer kako se nekdo vedno spotakne na določeni stopnici, kako se veliko otrok zadržuje v določenem delu šole, ker jim zelo ustreza oprema, kako je neka učilnica izjemno dobro/slabo opremljena in podobno. Spodbujati je potrebno, da so intervjuji čim bolj podrobni, bogati, in ne samo v smislu:</p> <p>“Kaj ti ni všeč na šoli” “Ne vem, vse mi je všeč, mogoče da bi imeli večje omarice”</p> <p>Izvajalec opozori, da je najboljša metoda ta, da eden sprašuje, drugi pa si zapisuje zanimive ugotovitve.</p> <p>Opomba: V primeru, da se naloga izvaja v prostorih CIP-a, se udeleženci pogovorijo s svojimi sošolci, ki so hkrati v prostoru. Vsak ima namreč nekoliko drugačen način spraševanja in naloga vsakega je, da pri svojih kolegih spodbudi zanimive zgodbe.</p> <p>Opcijsko lahko izvajalec udeležencem da specifične naloge, na primer:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 3 pari sprašujejo le o učilnicah, • 3 pari sprašujejo le o skupnih prostorih (avle, garderobe, WC-ji), • 4 pari sprašujejo le o zunanosti in okolici šole (igrišča, vhodi).

Trajanje	Diapozitiv	Opis
20 min	4	<p>Skupinsko</p> <p>Ko se vrnejo udeleženci pod vodstvom izvajalca prediskutirajo pridobljene informacije. Udeleženci poročajo o konkretnih zgodbah, željah in izkušnjah svojih vrstnikov.</p> <p>Poročajo v obliki "Spoznali smo ABC (ime intervjuvanca), ki nam je povedal/a..." in nato razložijo, kaj jim je oseba povedala. Iščejo se predvsem presenetljive, nove, nenavadne, zanimive informacije.</p> <p>Izvajalec vse zbrane informacije napiše na tablo, tako da je tabla na koncu polna izjav intervjuvancev v stilu "lahko bi risali po stenah", "igrala so stara", "všeč so mi rože na hodnikih" in podobno.</p>
10 min		<p>Skupinsko</p> <p>Izmed vseh zbranih informacij iz intervjujev izvajalec z udeleženci izbere tiste, ki so se največkrat ponavljale (najbolj izstopajoče želje, problemi) in tiste, ki so najbolj zanimive, nenavadne.</p>
10 min	5	<p>Skupinsko</p> <p>Skupine 3 udeležencev (razporedi izvajalec ali udeleženci sami) nato izberejo po eno željo ali problem izmed izbranih in imajo nato nalogo, da zberejo čim več idej, kako bi zadovoljili to željo ali rešili ta problem. Spodbuja se količina, idej se ne sodi, kar izpostavimo tudi udeležencem.</p> <p>Skupina nato izmed vseh zbranih idej izbere eno, lahko je tudi kombinacija zbranih idej.</p>
20 min	6	<p>Skupinsko</p> <p>Za izbrano idejo skupina pripravi čim bolj plastično predstavitev, prototip, kako bi ideja dejansko izgledala. Uporabijo naj material, ki jim je na voljo (papir, karton, pisala, lepilo, itn.) in prikažejo, kako bi rešitev izgledala. Lahko v obliki plakata, floris, risbe, makete, ...</p> <p>Izvajalec naj jasno opozori 5 minut pred koncem, da morajo v kratkem pripraviti 1-2 minutno predstavitev.</p>
15 min	7	<p>Predstavitve</p> <p>Predstavitev bo načeloma 6 do 7. Če jih je več, se čas ustrezno podaljša</p> <p>Predstavitev začnejo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kaj konkretno smo izvedeli od sošolcev (kaj jim je všeč in kaj bi spremenili), kar naša rešitev naslavlja. 2. Kakšna je naša rešitev in kako bi jo lahko v praksi izvedli.

Možnosti za razširitev vaje:

1. Približno en teden pred vajo udeleženci na javno mesto v šoli obesijo velik bel list papirja s priloženimi pisali (ali brez) in nanj zbirajo predloge svojih sošolcev glede

fizičnega šolskega okolja (polovico lista "Na moji šoli..." naslovimo "mi je všeč..." in polovico "bi spremenil/a..." ter spodaj navodila "Napišite ali narišite kaj vam je znotraj in zunaj stavbe všeč in kaj bi spremenili").

2. Prototip rešitve dejansko izvedejo, če je to le mogoče.